

Tu ești un geniu

Grigore Vieru

Tu n-ai asemănare
În cele pământeste.
Născând, tu ești un geniu,
Un geniu, mamă, ești.
Tu ești zămislitoare,
Ești pomul numai vers,
Iar noi - de aur mere
Vărsate-n Univers.
Noi - mere, iar tu - paznic
Veghind din moși-strămoși
Să nu dea peste ele
Mistreții lăcomși.
Învingătoare-n toate
Războaiele ce-au fost,
Tu ești eroul lumii
Și-al izbândirii rost.
Erou rămas tot mama,
Tot legănând copii,
Cu teama de războaie,
Cu frica de țării:
Că n-or trimite ploaie
Pe grâul omului
Sau or trimite bruma
Pe floarea pomului.
Erou ce ca un slujnic
Se porăie din zori
În casă și pe-afară
Cu fruntea în sudori,
Ce dă întâi la păsări
Și-apoi mănâncă el
Și dă întâi la floare
Să bea din cofăiel.
Tu ești un geniu, mamă,
Târziu recunoscut:
Abia atunci când iarbă
Răsai din tristul lut.